

**Euro is net Ali B.
Een jongen van de straat.**

Mazzel! Ouwe!
Hoe is-tie dan!
Zijn we weer.
Euro hier.
Rond en rollen maar.
Ik ben de noemero oeno van Europa.
Kan je zien, staat hier midden op mijn snufferd.
Eén, uno, one and only, un, eins!
Jawel.
Tof dat jullie er zijn.
Tof dat ik er ben.
Je weet wel wat ik ben.
Geld. Dat moet rollen.
Ik besta nog niet zo lang.
Eh... even denken... eh, eigenlijk ben ik van 1 januari 2002.
Joh, ze hebben zo lang moeten nadenken voordat ze wisten hoe ik moest heten.

Kijk, VOOR mij had elk land z'n eigen poen.
Dus bijvoorbeeld: Nederland had de gulden.
Was niks gouds aan, was niet eens meer zilver. Een nikkelen munt.
Leuk dingetje, maar moest nodig met pensioen.
Net als de Duitse mark.
Enneh... de Franse Frank. De Belgische Frank.
De Escudo en de Peseta en de Lire... och, mensen ingewikkeld in die tijd!
Heb ik verhalen over gehoord!
Dat mensen aan de grens stonden en dat ze moesten wisselen.
En dan kregen ze zoveel mark voor zoveel gulden.
En als ze teruggingen kregen ze weer minder guldens voor die marken.
En een tijd dat je daarmee kwijt was.
Stond je in Parijs. Moest je eerst nadenken hoeveel dat ijsje in Hollandse duppies was en je dacht: "Oh, wat DUUR, of wat GOEDKOOPT?" En dan kocht je maar géén ijsje of je kocht er twee. Joh, ingewikkeld! Dus toen kwam ik.

Ze dachten we noemen hem ECU. Vind ik geen slechte naam.
In het Frans is dat "een schild", is ook rond. Mooi toch?
Maar de Duitsers waren tegen... die dachten dat ze EEN KOE tegen mij zeiden.
Dat vonden ze niks.
Toen was er een Belgische man, Germain Pirlot, en die zei: waarom noemen jullie het niet gewoon de Euro?

Stom! Hadden ze meteen aan moeten denken!

Simpel!

Dus toen was ik er. En mijn broertje, de Twee Euro, en dan heb ik nog een hoop andere broertjes zoals de Eurocent, de Twee Eurocent, de Vijf Eurocent, de Tien, de Twintig, de Vijftig... en dan nog een stuk of wat biljetten.

Is wel leuk, hoor... die muntjes – moet je maar eens kijken – die zien er aan de voorkant allemaal hetzelfde uit.

Maar aan de achterkant.

Tatatatatata!

Elk land z'n eigen achterkant.

Is leuk om te verzamelen.

Sommige zijn gewoon NIET te vinden.

Je moet maar eens op jacht gaan naar de Eurocent van Finland.

Vind je bijna niet! Vind je bijna nooit!

Knappe meid, knappe gozer als je daar mee op de propfen komt.

Dus nou ja, alle landen hebben de Euro.

Nee, dat is dan weer niet waar. In Denemarken willen ze er niet aan en anderen voldoen nog niet aan de voorwaarden.

Joh, en ik kom nog eens ergens.

Weet je, een munt van vroeger... bijvoorbeeld: een gulden. Waar kwam die nou helemaal? Die werd op de grens gewisseld. En die kwam nog geen meter het buitenland in.

Maar joh, ik ben al overal.

Overal, overal.

Waar de reisjes zijn daar is het bal, met mij.

Ik ga mee. En dan wordt er in Spanje iets met mij betaald. Door een Nederlander.

En die Spanjaard die reist naar Italië. En die betaalt daar weer iets. Met mij.

En dan gaat die Italiaan naar Cyprus. En de Cyprioot gaat naar Malta.

En de Maltees naar Slovenië. En de Sloveen naar Estland. En dan komt die Est naar Nederland... ben ik weer thuis.

Vroeger... eh, ik heb de wijsheid niet in pacht maar ik heb dat van horen zeggen... was je als muntje ook heel erg afhankelijk van de wisselkoersen.

Hoe zat dat nou precies?

Nou, bijvoorbeeld: dan was de Duitse Mark meer waard dan de Nederlandse Gulden. En dan ging het in Duitsland heel goed met de economie.

En bij ons iets minder.

En dan werd die Mark nog meer waard.

Dus dan kreeg je eerst maar 4 Marken voor je 5 Guldens.
En daarna maar drie-en-een-halve Mark.
Dus als je naar het buitenland ging, en je had pech...
dan kon alles zomaar duurder worden.
Nu kan dat niet meer... want we hebben met elkaar de Euro.
D'r is nog wel wat aan de hand met die wisselkoersen maar niet binnen de landen die de Euro hebben.
Ik bedoel: de Euro is hier in Nederland net zoveel waard als de Euro in Spanje of Slovenië. En als je de euro wisselt in Deense kronen, krijg je in Nederland en Spanje er de zelfde hoeveelheid kronen voor.
Is tamelijk ingewikkeld om te begrijpen.
Maar kijk, een munt is hard.
Kijk maar naar mij.
Ik ben hard.
Je breekt mij niet zo maar in tweeën.
En ik ben overal hetzelfde.
Of ik nou hier ben of daar.
Overal waar je met mij betaalt, daar ben ik hetzelfde waard.
Logisch, want ik ben ik en ik ben niks anders.
Ja, daar heb ik over nagedacht!

Als ze je nou vragen of je weet welke 12 landen op 1 januari 2002 de euro als wettig betaalmiddel hebben ingevoerd... heb ik een handig ezelbruggetje voor je.
Ding Flof Bips.
Ding Flof Bips, ja.
Dat zijn de 12 beginletters van die twaalf landen.
Duitsland, Italië, Nederland, Griekenland, Frankrijk, Luxemburg, Oostenrijk, Finland, België, Ierland, Portugal en Spanje.
Maar ja, dat ezelsbruggetje ging in 2007 al niet meer op, want sindsdien zijn Slovenië, Cyprus, Malta, Slowakije en Estland er ook bij.
Toen verzonnen ze " sms ff bondige clips"
En nou moeten ze binnenkort weer nadenken want Letland en Litouwen zijn erbij.
Dus ezelbruggetjes... ja, die vallen niet meer aan te slepen!

Joh, en weet je wat mooi is?

Ook in landen waar ze de Euro niet hebben ingevoerd kun je heel vaak met mij betalen. En vergis je niet: ook in Guadeloupe, Martinique, Mayotte, Frans Guyana en op de Azoren en op Madeira en op de Canarische Eilanden... allemaal gewoon

de Euro!

Waarom? Omdat dit overzeese gebieden zijn van Frankrijk, Spanje en Portugal.

Kortom, ik ben overal!

Trouwens, de bankbiljetten van de Euro... die verschillen niet per land.

Nee, die zijn overal hetzelfde.

Biljetten van vijf en tien euro.

Dan eentje van twintig en eentje van vijftig.

De biljetten daarboven zie je niet zo vaak.

Toch zijn ze er.

Een groene, dat is 100 euro.

Een gele, dat is 200 euro.

En dan is er zelfs een paarse van 500 euro.

En op die biljetten zie je allemaal afbeeldingen van gebouwen.

Dat was nog wel een lastige kwestie.

Alle landen wilden natuurlijk HUN gebouw op dat biljet.

Toen hebben ze besloten om er gewoon NIET BESTAANDE gebouwen op te zetten.

Probleem opgelost.

Wel grappig is dat er in de Spijkenisse in de nieuwe wijk Het Land over de aangelegde sloten bruggen moesten worden gebouwd.

Hebben ze dat gedaan naar voorbeelden van bruggen op die biljetten.

De Eurobruggen zijn ze genoemd.

Niemand is daar boos over.

Jongens en meiden, ik ben hier al veel te lang gebleven.

Een munt moet niet voor de klas staan.

Als ik vierkant was geweest, dan was ik misschien gebleven.

Maar zoals mijn oude vader – dat was nog een Florijn uit de oude tijd – al zei:

“Geld moet rollen!”

Dus dát ga ik nu even doen.

We zien elkaar wel weer.

In Spanje of in Duitsland!

Wie weet.

Tot dan!